

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen

Dato: 20. marts 2006
Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2005-46-0001
Dok.: TJE40084

Ændringsforslag

til

Forslag til lov om juridisk rådgivning (L 65)

Af *justitsministeren*, tiltrådt af...

Til § 1

1) *Stk. 1* affattes således:

”*Stk. 1.* Denne lov finder anvendelse på enhver, der i erhvervmæssigt øjemed driver virksomhed med rådgivning af overvejende juridisk karakter, når modtageren af rådgivningen (forbrugeren) hovedsagelig handler uden for sit erhverv. Rådgiveren har bevisbyrden for, at rådgivningen ikke er omfattet af loven.”

2) *Stk. 3* affattes således:

”*Stk. 3.* Loven omfatter ikke juridisk rådgivning ydet af finansielle virksomheder i det omfang økonomi- og erhvervsministeren har udstedt regler om god skik på det pågældende område.”

Bemærkninger

Til nr. 1

Efter fremsættelsen af lovforslaget er der fra flere repræsentanter for den etablerede rådgivningsbranche, som især rådgiver erhvervsvirksomheder, blevet peget på, at navnlig kravene i lovforslaget om en forudgående skriftlig rådgivningsaftale, oplysning om rådgiverens uddannelse, an-

svarsforsikring mv. vil give anledning til nye administrative byrder for rådgivningsvirksomhederne, som ikke er tilstrækkeligt begrundet i de formål, som lovforslaget søger at varetage. Det er desuden blevet anført, at der på en række områder allerede i dag gælder regler om god rådgivningsskik, som sikrer en professionel modtager af rådgivning i tilstrækkeligt omfang.

Justitsministeriet er enig i, at hensynet til at beskytte modtagerne af den juridiske rådgivning er tungestvejende, når det gælder rådgivning ydet forbrugere, og Justitsministeriet finder på den baggrund, at lovens anvendelsesområde bør begrænses, så kun juridisk rådgivning ydet til forbrugere er omfattet.

Den foreslåede affattelse af lovforslagets § 1, stk. 1, indebærer i overensstemmelse hermed, at loven kun finder anvendelse i tilfælde, hvor modtageren af den juridiske rådgivning hovedsagelig handler uden for sit erhverv, dvs. er forbruger. Det forudsættes, at fastlæggelsen af forbrugerbegrebet i denne sammenhæng sker som i den øvrige lovgivning, herunder i købeloven og i forbrugeraftaleloven.

Det følger desuden af forslaget, at rådgiveren – og ikke modtageren af rådgivningen – har bevisbyrden for, at rådgivningen ikke er omfattet af loven. Dette gælder både med hensyn til afgrænsningen af, om rådgivningen ydes til en forbruger, og vedrørende de såkaldte ”sammensatte rådgivningsydelser”, som både består i juridisk og anden rådgivning.

Til nr. 2

Efter lovforslagets § 1, stk. 3, omfatter loven ikke juridisk rådgivning, der ydes af virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed. Undtagelsen er begrundet i, at finansielle virksomheder allerede i dag er omfattet af regler om god skik, ligesom Finanstilsynet fører tilsyn med finansielle virksomheders overholdelse af disse regler.

Visse finansielle virksomheder, som ikke er omfattet af lov om finansielle virksomheder, er tilsvarende undergivet regler om god skik, ligesom der føres tilsyn med disse virksomheder fra Finanstilsynets side. Det drejer sig om finansielle virksomheder omfattet af lov om forsikringsformidling, lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt andre kollektive investeringsordninger samt lov om tilsyn med firmapensionskasser. Disse virksomheder kan således fuldt ud ligestilles med finansielle virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed og bør efter Justitsministeriets opfattelse tilsvarende undtages fra lovens anvendelsesområde.

Den foreslåede ændrede affattelse af lovforslagets § 1, stk. 3, vil i overensstemmelse hermed indebære, at finansielle virksomheder ikke vil være omfattet af loven, såfremt økonomi- og erhvervsministeren har fastsat regler om god skik på det pågældende område. Afgrænsningen af

kredsen af undtagne finansielle virksomheder vil herved svare til § 1, stk. 2, i den gældende markedsføringslov.